

Tanker om mandskorsang

Af Martin Bay Rasmussen, sekretær i Aarhus Studenter-Sangere

Dette er kun mig!!

At erkende mandskorsang som noget smukt og betydningsbærende er en svær pille at sluge. Jeg har altid været af den mening, at korsang generelt er irriterende at lytte til, men dejligt at synge.

Fra Aarhus Studenter-Sangere (AS-S) kender jeg til processens udfordring, hele tiden fokuseret på at nærme sig den højeste enhed og forløsningen ved et værks fuldendelse og fremførelse. Men det tog lang tid, før det også blev en fornøjelse at lytte til.

Som ny korsanger i AS-S er mine øre på stilke. Jeg lytter til mig selv og fornemmer ikke så meget andet. Det er nyt for mig. Tanken strejfer mig at jeg ikke er god nok. Optagelsesprøver signalerer seriøsitet.

Mandskorsang renser min sjæl; den skifter dagens dårlige luft, tanker og oplevelser ud med toner, der mødes inde i midten af vores halvcirkel, blandes og giver smukke klange. Jeg fornemmer stemningen; lettelsens suk. Luften bliver tung, ruderne dugger af hverdagens galde. **Ud skal det, ud må det!:** råber jeg., synger jeg. En venlig korsanger åbner et vindue.

For sådan er det i AS-S. Der er venlighed, hjertelighed og frem for alt Gemütlichkeit. Trods forskelle er vi i AS-S alle ens. Ja, ja, bevar mig vel... vi synger ikke alle lige godt. Men det klinger!

Koncentrationen og intensiteten i øjeblikket gør mig glemsom. Fra det øjeblik min mund åbnes og tonerne flyder, går jeg i trance og bliver i den grad selvforglemmende. Jeg er ude af mig selv. Min selvbevidsthed forsvinder, og der eksisterer ikke andet end toner, selv min dirigentindes tiltrækkende ydre forsvinder og bliver til et kønsløst væsen, der driver mig, belemrer mig, læser og hører mig som en åben bog.

Hvis du vil se det inderste af et menneske, så bed ham om at synge røven ud af bukserne. Hvis du synes, du kender et menneske, så kender du det først helt, når du har hørt og set det synge:

Det første indtryk er undren (Hvad er det, han gør? Hvordan er det, han ser ud?). Det næste er smilene, til tider den ubeherskede latter (Hvor ser det åndssvagt ud! Hvor må det være pinligt for ham!). Det sidste er forståelse og respekt. (Aha...! At han tør!).

Mandskorsang bliver først smukt at synge og lytte til i det øjeblik, det får dig til at glemme, hvordan dit hår sidder, og hvad du skal i morgen.

Det betyder meget mere, end det der er fatteligt, at være med i AS-S.

Det betyder meget for manden, og det betyder meget for den kvinde, der er bag manden. Og for den kvinde, der er foran mændene.

Det, der til hverdag betyder meget for mange, betyder ikke noget i AS-S. Og det gør det så meget mere betydeligt. Det, der dybest set betyder noget, er, at vi kan synge røven ud af bukserne og gøre det med glæde.

Jeg indrømmer det gerne over for alle og enhver: Jeg bedriver kor... helst med mænd og allerhelst i AS-S.